

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 21 sierpnia 2018 r. – AS / Deutsches Patent- und Markenamt**

(Sprawa C-541/18)

(2018/C 436/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AS

Strona pozwana: Deutsches Patent- und Markenamt

Pytania prejudycjalne

Czy oznaczenie ma charakter odróżniający, jeżeli istnieją w praktyce istotne i oczywiste możliwości używania go do wskazania pochodzenia danych towarów i usług, nawet jeżeli nie chodzi przy tym o najbardziej prawdopodobną formę używania oznaczenia ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Wykładania art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 2008, L 299, s. 25).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal
(Zjednoczone Królestwo) w dniu 20 sierpnia 2018 r. – HM Revenue & Customs / HD**

(Sprawa C-544/18)

(2018/C 436/26)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HM Revenue & Customs

Strona pozwana: HD

Pytania prejudycjalne

Czy art. 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że osoba, która zaprzestaje samozatrudnienia w okolicznościach, gdy występują fizyczne ograniczenia wynikające z zaawansowanej ciąży i okresu poporodowego, zachowuje status „osoby samozatrudnionej” w rozumieniu tego artykułu, pod warunkiem że w rozsądnym okresie po urodzeniu dziecka powróci do aktywności zawodowej lub będzie poszukiwać pracy?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Saarländische
Oberlandesgericht (Niemcy) w dniu 23 sierpnia 2018 r. – BGL BNP Paribas SA / TeamBank AG
Nürnberg**

(Sprawa C-548/18)

(2018/C 436/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Saarländisches Oberlandesgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: BGL BNP Paribas SA

Druga strona postępowania apelacyjnego: TeamBank AG Nürnberg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) ⁽¹⁾ znajduje zastosowanie do skutków wielokrotnego przelewu wierzytelności wobec osób trzecich?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: jakiemu prawu podlegają w takim przypadku skutki wobec osób trzecich?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie: Jakiemu prawu podlegają w takim przypadku skutki wobec osób trzecich?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 177, s. 6.

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2018 r. – Komisja Europejska / Irlandia

(Sprawa C-550/18)

(2018/C 436/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, T. Scharf, G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że w odniesieniu do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. 2015, L 141, s. 73), Irlandia nie uchwaliła, najpóźniej do dnia 26 czerwca 2017 r., wszystkich przepisów transponujących tę dyrektywę, a w każdym razie nie powiadomiła Komisji o takich przepisach, skutkiem czego Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 67 ust. 1 tej dyrektywy;
- zobowiązanie Irlandii zgodnie z art. 260 ust. 3 TFEU do zapłaty okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2015/849/EU w wysokości 17 190,60 EUR i naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału w niniejszej sprawie.
- zobowiązanie Irlandii zgodnie z art. 260 ust. 3 TFEU do zapłaty ryczałtu o dziennej stawce 4 701,20 EUR za każdy dzień trwania naruszenia, a minimum 1 685 000 EUR; oraz
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.